

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Szűcsné dr. Durgó Mária ügyvéd által képviselt **felperes neve felperesnek** dr. Turcsánné dr. Horváth Erika ügyvéd által képviselt **I.rendű alperes neve I.r.** és az **II.rendű alperes neve II.r. alperes** ellen házastársi közös vagyon megosztása iránt indított perében a Vas Megyei Bíróság előtt 2006. október 18. napján P.20.018/2005/52. szám alatti ítéletével szemben az I.r. alperes által 55. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét részben és az alábbiak szerint megváltoztatja.

Megállapítja, hogy a **helység 1** belterületi ... hrsz. alatt nyilvántartott természetben **helység 1**,szám alatt levő „lakóház, udvar, gazdasági épület” megnevezésű ingatlanon fennálló tulajdonjog a felperest 36/100, az I.r. alperest 64/100 tulajdoni hányadban illeti meg.

A fenti ingatlanon fennálló közös tulajdont akként szünteti meg, hogy a felperes 36/100 tulajdoni hányadát adja az I.r. alperes tulajdonába 7.020.000 (hétmillió-húszezer) ft megváltási ár megfizetése ellenében.

A **helység 1**-i Körzeti Földhivatal megkeresését akként módosítja, hogy a - felperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát 36/100 tulajdoni hányadra csökkentse, míg az I.r. alperes $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát 64/100 tulajdoni hányadra növelje, továbbá a felperes 36/100 tulajdoni hányadát akkor törölje és jegyezze át házastársi közös vagyon megosztása jogcímén az I.r. alperes javára, ha az I.r. alperes a 7.020.000 (hétmillió-húszezer) ft megváltási ár megfizetését hitelt érdemlően igazolta.

Az árverési értékesítés elrendelése esetére az árverés során befolyt vételárat a felperes és az alperes között 36-64 %-os arányban kell megosztani.

Mellőzi az I.r. alperesnek a különvagyoni pénzösszegeken történő beruházások megtérítése iránti beszámítási kifogását elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezést.

Ezt meghaladóan az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét helybenhagyja.

Mindegyik peres fél viseli a saját fellebbezési perköltségét.

Köteles a felperes az állam részére az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 64.900 (hatvannégyezer-kilencszáz) ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, a fennmaradó 64.900 (hatvannégyezer-kilencszáz) ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Köteles a felperes az állam részére a Győri Ítélőtábla Gazdasági Hivatala felhívására a felhívásban írt módon megfizetni 17.500 (tizenhétezer-ötszáz) ft állam által előlegezett szakértői költséget, a fennmaradó 17.500 (tizenhétezer-ötszáz) ft állam által előlegezett szakértői költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A megyei bíróság fellebbezéssel támadott kijavított ítéletében elrendelte a **helység 1** ... hrsz. alatt felvett, a **helység 1**, ... u. ... szám alatt lévő „lakóház, udvar, gazdasági épület” megnevezésű ingatlan közös tulajdonának megszüntetését akként, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányadát 9.750.000.- Ft megváltási ár ellenében az l.r. alperes tulajdonába adta. Egyben kötelezte az l.r. alperest, hogy a fenti összegű megváltási árat 90 napon belül fizesse meg a felperes részére.

Az ítélet jogerőre emelkedése után megkeresni rendelte a **helység 1**-i Körzeti Földhivatalt, hogy a **helység 1** hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan vonatkozásában a felperes 1/2 tulajdoni hányadát törölje és ezen tulajdoni hányadra vonatkozóan az l.r. alperes tulajdonjogát azt követően jegyezze be, ha a megváltási ár teljes megfizetését az l.r. alperes igazolta.

Amennyiben a 90 napos teljesítési határidő eredménytelenül telik el, úgy a megyei bíróság a közös tulajdon megszüntetését árverési értékesítés útján rendelte el. Az ingatlan legkisebb árverési vételárát 17.500.000.- Ft-ban határozta meg. Az értékesítés sikere esetén az l.r. alperes a vele együtt lakó hozzátartozóival együtt köteles az ingatlant kiüríteni és azt az árverési vevő birtokába bocsátani.

Az árverés során az árverési vételárat a felperes és az I.r. alperes között 1/2-1/2 arányban kell megosztani. Az árveréssel kapcsolatos költségek a peres feleket egyenlő arányban terhelik. A megyei bíróság a II.r. alperest a fentiek tűrésére kötelezte. Egyebekben a felperes keresetét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 90 napon belül fizessen meg az I.r. alperes részére 57.633.- Ft tőkét, és ezen összegnek 2001. április 1. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát.

A megyei bíróság kötelezte a felperest és az I.r. alperest, hogy a Magyar Állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizessenek meg fejenként 292.500.- Ft le nem rótt kereseti illetéket. Egyben kötelezte az I.r. alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 41.860.- Ft részperköltséget.

Ítéletének indokolása szerint a felperes és az I.r. alperes házastársak voltak, házasságukat a **helység 1**-i Városi Bíróság a P.20.466/2004/4. számú ítéletével felbontotta. A peres felek között az életközösség véglegesen 2004. május 1. napján megszakadt, ekkor a felperes önként elköltözött a közös tulajdont képező **helység 1**, ...szám alatti ingatlanból.

Az ingatlan jelenlegi forgalmi értéke a házastársak egyező nyilatkozata alapján beköltözhető állapotban 19.500.000.- Ft, míg legkisebb árverési ára beköltözhetően 17.500.000.- Ft.

A megyei bíróság megállapította, hogy 1986. évben az I.r. alperes a testvére halálát követően kifizetett biztosítási díjból a szüleitől összesen 249.500.- Ft összegben kapott különvagyoni pénzt. Ezt a pénzösszeget azonban nem a közös tulajdont képező ingatlan építkezésére fordította, hanem ezen pénzből különböző ingóságokat vásárolt. Ezt a személyes meghallgatása során is elismerte.

Az I.r. alperes szüleinek halálát követően 2000. január 6. napján kelt adásvételi szerződés szerint 1.700.000.- Ft összegű különvagyoni pénzt vett fel. Ezt a pénzösszeget is különböző gépjárművek, illetve ingóságok vásárlására fordította, és ezt követően az ingatlanra nem jutott pénz a beruházások finanszírozására.

1994. júliusában a felperes **tanú 1** és **tanú 2** tanúktól megvásárolta a ...frsz-ú ...típusú személygépkocsit. Ezen vételárból a peres felek 30.000.- Ft-ot fizettek meg, a fennmaradó 150.000.- Ft vételárhátralék kifizetésre nem került. Az eladók a rokoni kapcsolatra figyelemmel a volt házastársaktól a pénzösszeg megfizetését nem kérték, azt ajándéknak tekintették a rokonuk javára.

A fenti gépjármű eladásra került és az eladási árból tehermentesítette az I.r. alperes az ingatlant 1995. augusztus 28. napján 115.265.- Ft összegben.

A megyei bíróság a felperes keresetét a közös tulajdon megszüntetése körében alaposnak, míg az I.r. alperes különvagyoni beruházások elszámolása iránti igényét alaptalannak találta.

A peres eljárásban az I.r. alperes arra hivatkozott, hogy a perbeli ingatlanban 1986. és 2000. évben kapott különvagyoni pénzéből beruházások történtek és ezen beruházásoknak a jelenlegi forgalmi értéken történő megtérítését kérte.

A lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján megállapította - és ezt a felperes sem vitatta -, hogy 2000. évben az I.r. alperes a szülői ház értékesítéséből 1.700.000.- Ft összegű különvagyoni pénzt kapott. A felperes szerint azonban ezen különvagyoni pénzösszeget nem az ingatlanba történő beruházásokra fordították, azon az I.r. alperes különböző ingóságokat vásárolt.

A megyei bíróság az I.r. alperes elismerése alapján megállapította, hogy ezen pénzből került megvásárlásra az O gépjármű 1.050.000.- Ft, az A tehergépkocsi 300.000.- Ft, a kárpitos ülőgarnitúra 210.000.- Ft, valamint a gáztűzhely. Így nem találta megállapíthatónak azt, hogy a különvagyoni pénzét az I.r. alperes az ingatlanba beruházta volna. Álláspontja szerint az alperest terhelte a bizonyítási kötelezettség arra nézve, hogy a különvagyona meglétét és mértékét igazolja.

A 2000. évben megkapott különvagyoni pénzéből az ingatlanban történő különvagyoni beruházást azonban bizonyítani nem tudta.

A megyei bíróság nem találta alaposnak az I.r. alperes azon hivatkozását sem, hogy 1986. évben a szüleitől 507.000.- Ft-ot kapott a biztosítási összegről, és ezt szintén az ingatlanon végzett munkálatokra fordította.

A megyei bíróság a kihallgatott **tanú 2** tanú vallomása és az általa becsatolt okiratok alapján kétséget kizáróan azt találta megállapíthatónak, hogy 1986. évben az I.r. alperes részére 249.500.- Ft került átadásra. Ugyanakkor az I.r. alperes a 2005. február 9. napján megtartott tárgyaláson részletesen nyilatkozott, hogy ezen pénzből milyen ingóságok kerültek megvásárlásra. A megyei bíróság szerint a 249.500.- Ft különvagyoni pénz a megvásárolt ingóságokra elfogyott. Ugyanakkor az okirati bizonyítékok alapján az kétséget kizáróan nem volt megállapítható, hogy azokat a pénzösszegeket, amelyeket az I.r. alperes az ingatlan beruházására kapott, ténylegesen arra fordították-e. A meghallgatott tanúk pedig konkrétan nem tudtak arra vonatkozóan nyilatkozni, hogy az I.r. alperes milyen összeget mire használt fel. Így az

1986. évben kapott különvagyoni pénzösszegnek az ingatlanba történő beruházását megállapítani nem tudta.

A Ptk.148.§. /2/ bekezdése alapján elsődlegesen megváltás útján rendelte el a **helység 1** ... hrsz-ú ingatlan vonatkozásában a közös tulajdon megszüntetését.

Az ingatlan beköltözhető forgalmi értékét 19.500.000.- Ft-ban határozta meg, és ezen összeg 1/2 része illeti meg a felperest a tulajdoni hányada alapján, ami 9.750.000.- Ft. A megváltási ár kifizetésére 90 napos határidőt állapított meg. Ennek eredménytelensége esetén a Ptk.148.§. /3/ bekezdése szerint elrendelte a közös tulajdon árverés útján történő megszüntetését.

A megyei bíróság a felperes többtelehasználati díj iránti igényét megalapozatlannak találta, mivel a felperes a közös tulajdont képező ingatlanból önként távozott el, és annak oka az volt, hogy élettársi kapcsolatot kívánt létesíteni. A felperes ugyanakkor az ingatlan birtokbavételére kísérletet nem tett, és az ingatlan terheit nem viselte.

A megyei bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján igazoltnak találta, hogy az I.r. alperes különvagyonát képező ... személygépkocsi eladási árából tehermentesítette az I.r. alperes a közös tulajdont képező ingatlant, 115.265.- Ft összegben. Ezen összeg 1/2 része illeti meg az I.r. alperest a közös tartozás kiegyenlítése fejében.

Az ítélet ellen az I.r. alperes fellebbezést nyújtott be, melyben kérte annak megváltoztatását akként, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányadának megváltási árát az ítélet tábla szállítsa le 7.586.587.- Ft-ra. Árverés esetére az árverési vételár felosztási arányát változtassa meg úgy, hogy a felperest 38,9 %, míg az I.r. alperest 61,1 % illesse meg. Egyben kérte az elsőfokú ítéletnek az illeték viselésére vonatkozó rendelkezéseinek a fentiek szerinti megváltoztatását.

Fellebbezésének indoklásául előadta, hogy a megyei bíróság tévesen mellőzte különvagyoni pénzösszegének az ingatlanban végzett beruházásokkal kapcsolatos elszámolását. Álláspontja szerint ezen beruházások 4.326.827.- Ft értéket képviselnek, és ezek elszámolására igényt tartott.

Hangsúlyozta, hogy a perben nem volt vitás, hogy családja 1986. januárjában 2.151.000 Ft összegű balesetbiztosítást kapott **...országban** elhunyt öccse halála miatt. A pénz felét az édesapja, másik felét édesanyja nevére helyezték el betétben. Az édesanyja nevére elhelyezett betét jelentős részét a szülői

ház átépítésére fordították, amelynek során az B nevű húga részére egy lakást alakítottak ki kb. 500.000.- Ft értékben. Az édesapja nevén takarékbetétben lévő pénzt A nevű testvére és közte osztották fel. Ő 507.000.- Ft összeget kapott kisebb-nagyobb részletekben 1986. év folyamán. 249.500.- Ft volt az az összeg, amelyről átvételi elismervény is készült, a további 257.500.- Ft átadásáról elismervényt nem tudott bemutatni, de ezt megkapta szüleitől. Az elismervény nélkül átvett 257.500.- Ft-ból 160.000.- Ft-ot egy összegben kapott meg 1986. májusában, amely összeget édesapja 1986. május 4-én vett át **tanú 2-től**. A fennmaradó 107.000.- Ft-ot is 1987-ben megkapta, ezt folyamatosan kisebb tételekben adták át szülei.

Hangsúlyozta, hogy szülei a nyugdíjukon felül elhunyt öccse után még havi járadékban is részesültek, így megfelelő pénzüsszeggel rendelkeztek.

Az nem volt vitás a perben, hogy a különvagyoni juttatásából 238.620.- Ft értékben ingóságot vásároltak. A felperes a garázs kivételével nem tette vitássá azt, hogy ebben az időszakban folytak azok a beruházások, amelyeket különvagyoni beruházásként jelölt meg a per során. Álláspontja szerint az 1986-ban folyó építkezés tényét és az akkori beruházásoknak a különvagyoni pénzből történő finanszírozását a tanúként meghallgatott **tanú 1** és **tanú 2** is igazolták. Ők a rokonai ugyan, de mint a pénzkezeléssel és az építkezéssel megbízott személyek olyan vallomást tettek, amelyek a valós történéseknek mindenben megfelelt. A per során az 1986. évben történt építkezés vonatkozásában számlákat is csatolt, amely bizonyítja, hogy valóban folyt építkezés az ingatlanukon 1986. évben. Ugyanakkor a becsatolt átvételi elismervényeken több esetben megjelölésre került, hogy a pénzt a folyó építkezés céljára adták a szülei, és ő erre használta fel.

Az 1986. évben szüleitől kapott különvagyona összegét a fentebb megjelölt két tanún túlmenően bizonyították testvérei, **tanú 3** és **tanú 4** is a tanúkenti meghallgatásuk során. Mindketten előadták, hogy a szülőktől mindhárman 500.000.- Ft körüli juttatásban részesültek.

A beruházásokba 1986. évben befektetett 268.380.- Ft összegű különvagyoni pénzének értékét a jelenlegi forgalmi értéken 4.038.896.- Ft-ban jelölte meg.

A peres eljárás során nem volt vitás, hogy 2000. januárjában a szülői ház eladásából 1.700.000.- Ft-ot kapott. Ebből az összegből egy O személygépkocsit vásárolt 900.000.- Ft-ért. E vonatkozásban ismételten csatolta a személygépkocsi vásárlásának számláiról készült fénymásolatot, mivel a megyei bíróság tévesen a gépkocsi vételáraként 1.050.000.- Ft-ot vett figyelembe. Előadta, hogy a gépkocsi vonatkozásában a befizetett készpénzen felül még 300.000.- Ft hitelt is felvettek, mivel a gépkocsi vételára 1.200.000.- Ft volt. Ezen túlmenően ezen összegből megvásárolta az A tehergépkocsit 300.000.- Ft-ért, a kárpitos ülőgarnitúrát 210.000.- Ft-ért és

egy gáztűzhelyt 63.000.- Ft-ért. Így összesen 1.473.000.- Ft-ot költött ingók vásárlására. A fennmaradó 227.000.- Ft-ot az ingatlanba történő gáz bevezetésére és egyéb korábbi beadványukban felsorolt munkálatokra fordították.

A fentiekre figyelemmel 227.000.- Ft különvagyoni beruházásának értékét a beszerzett szakértői véleményre hivatkozással a jelenlegi forgalmi értéken 287.931.- Ft-ban jelölte meg.

Így a különvagyoni beruházásai jelenlegi forgalmi értéke mindösszesen 4.326.827.- Ft. A fellebbezési tárgyaláson előadta, hogy a fellebbezésében megjelölt értékarányokat „szakértő által 2006. szeptember 19. napján kelt kiegészítő ingatlanforgalmi szakvélemény 5. oldalán található szakértői megállapítások alapján számolta ki.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében a megyei bíróság ítéletének helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján. Álláspontja szerint a megyei bíróság ítéletében megalapozott tényállást állapított meg, és az abból levont jogi következtetése is mindenben helytálló.

Kérte, hogy az ítélőtábla az I.r. alperes fellebbezésének elbírálása során vegye figyelembe a Pp-nek a bizonyítandó tényekre, illetve a bizonyítási eljárásra vonatkozó szabályait. E szerint a felek által elismert tények nem szorulnak bizonyításra. Az elsőfokú ítélet is tartalmazza - ezt az I.r. alperes saját nyilatkozatában is elismerte -, hogy a különvagyonából ingóságokat vásárolt és tételesen megjelölte ezeket.

Amennyiben az ítélőtábla álláspontja ettől eltérne, és úgy ítélné meg, hogy ezen alperesi nyilatkozat ellenére az I.r. alperes bizonyította, hogy a megállapítottnál nagyobb mértékű különvagyona volt, illetve, hogy az az ingatlanba került beruházásra, úgy álláspontja szerint a bizonyítás oly mértékű kiegészítése indokolt, ami meghaladja a másodfokú eljárás kereteit. Szükség lenne mind a műszaki, mind az ingatlanforgalmi szakértői vélemény kiegészítésére, ezért ez esetben indokolt lehet az ítélet hatályon kívül helyezése.

Előadta, hogy az elsőfokú eljárásban a közös vagyoni ingóságokra nézve jogerős egyezséget kötöttek, ezen egyezés alapján azok az ingóságok, amelyekre nézve az I.r. alperes úgy nyilatkozott, hogy a különvagyonából vásárolták, illetve az ezek helyébe lépett vagyontárgyak az I.r. alperes különvagyonaként nyertek elszámolást.

A fellebbezésben felhozott érvekre figyelemmel az ítélőtábla elsődlegesen azt vizsgálta, hogy a megalapozott döntéshez szükséges eljárási adatok rendelkezésre állnak-e. Úgy ítélte meg, hogy az I.r. alperes által állított különvagyon elszámolása körében a szükséges eljárási adatok nem állnak rendelkezésre, mivel az elsőfokú eljárásban nem került tisztázásra, hogy a

per tárgyat képező ingatlannak 1986. évben és 2000. évben mennyi volt a műszaki (bekerülési) értéke, illetve ugyanezen időpontban az ingatlannak mennyi volt a forgalmi értéke. E vonatkozásban a megyei bíróság az alperest nem oktatta ki arra, hogy ezen bekerülési értékek bizonyítása az alperes kötelezettsége. Ezért az ítélet tábla a Pp.235.§. /1/ bekezdése alapján e körben a további bizonyítás lefolytatására jogi lehetőséget látott a másodfokú eljárásban.

A megtartott fellebbezési tárgyaláson (Pf.4. sorszámú jegyzőkönyv) a tanács elnöke a Pp.3.§. /3/ bekezdése alapján tájékoztatta az I.r. alperest, hogy a különvagyonai beruházások tekintetében rá hárul a teljes körű bizonyítás terhe, melynek körében szakértői bizonyítás tárgya a közös tulajdonú ingatlan 1986. évi összműszaki és összforgalmi, valamint 2000. évi összműszaki és összforgalmi értékének a meghatározása.

Ezt követően az I.r. alperes kérte a beszerzett igazságügyi műszaki és ingatlanforgalmi szakértői vélemények kiegészítését a fenti adatokra vonatkozóan.

... igazságügyi műszaki szakértő Pf.8. sorszám alatt benyújtott kiegészítő műszaki szakértői véleményében a per tárgyat képező lakóház 1986. évi műszaki értékét 859.391.- Ft-ban, míg 2000. évi műszaki értékét 12.254.536.- Ft-ban határozta meg. ... igazságügyi ingatlanforgalmi szakértő a Pf.7. sorszám alatt benyújtott kiegészítő ingatlanforgalmi szakértői szakvéleményében a **helység 1**, szám alatti ingatlan 1986. évi beköltözhető forgalmi értékét 890.000.- Ft-ban, míg 2000. évi beköltözhető forgalmi értékét 13.700.000.- Ft-ban állapította meg.

Ezen eljárási adatokkal az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletének tényállását egyben kiegészítette.

Az I.r. alperes a kiegészítő igazságügyi műszaki- és ingatlanforgalmi szakértői szakvélemények beterjesztését követően a Pf.15. sorszámú jegyzőkönyvhöz csatolt iratában a fellebbezését akként módosította, hogy a felperes 1/2 tulajdoni hányadának megváltási árát 7.020.000.- Ft-ra kérte leszállítani. Árverés esetére az árverési vételár felosztási arányának megváltoztatását akként kérte, hogy a felperest 36 %, míg az I.r. alperest 64 % illesse meg. Kérte ennek az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzését és a földhivatal megkeresését is.

Az I.r. alperes fellebbezése az alábbiak szerint részben alapos.

Ítéletében a megyei bíróság helyesen hivatkozott arra, hogy az állított különvagyona vonatkozásában a bizonyítási kötelezettség az I.r. alperest terhelte. A házastársi közös vagyon körében töretlenül érvényesül a Csjt.27.§. /1/ bekezdésén alapuló közös vagyon vélelme. Ezen törvényi vélelemmel szemben a Csjt.28.§. /1/ bekezdés a./- d./ pontjain alapuló különvagyon bizonyítása azt a felet terheli, aki erre hivatkozik.

A fentiek alapján tehát az I.r. alperesnek kellett kétséget kizáró módon igazolnia az általa hivatkozott különvagyon tételeit, és annak összecszerűségét.

A megyei bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján tényként állapította meg, hogy az I.r. alperes a szüleitől összesen 249.500.- Ft pénzüsszeget kapott, de ezt teljes egészében a személyes meghallgatása során előadott ingóságok vásárlására fordította.

Ugyanakkor az elsőfokú eljárásban az I.r. alperes következetesen állította, hogy szüleitől 507.000.- Ft különvagyoni juttatásban részesült, és ezen pénz egy részéről készült csak átvételi elismervény, amelyek **tanú 2** - a pénzkezeléssel megbízott személy - birtokában vannak.

A fennmaradó pénzüsszeget pedig elismervény nélkül vette át, és 1986. évben az ingatlan felújítási munkálataira fordították.

A felperes a személyes meghallgatása során elismerte, hogy az I.r. alperes kapott a szüleitől különvagyoni pénzüsszegeket, de hangsúlyozta, hogy ezeket teljes egészében ingóságok vásárlására fordította. Tagadta, hogy az ingatlan felújítási munkálataira ezen pénzből költöttek volna.

Az ítéltábla álláspontja szerint a megyei bíróság a saját álláspontja mellett is tévesen vett számba az I.r. alperes vonatkozásában 249.500.- Ft különvagyont, mivel a felperes ettől magasabb összeget is elismert. A felperes az elsőfokú eljárásban a 8. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 5. bekezdésében előadta, hogy 1986. évi alperesi különvagyon összege 390.000.- Ft volt az I.r. alperes által állított 507.000.- Ft-tal szemben. Ugyanakkor hangsúlyozta, hogy „a házba nem került semmi”. A 34. sorszámú jegyzőkönyv 10. oldal 5. bekezdésében pedig úgy nyilatkozott, hogy „mi változatlanul azt állítjuk, hogy 307.000.- Ft volt a biztosításból kapott összeg.” Ezen eljárási adatokat figyelembe véve az ítéltábla álláspontja szerint megalapozatlan az az elsőfokú ítéleti megállapítás, hogy az I.r. alperes a szüleitől csupán 249.500.- Ft összegű készpénzt kapott.

Az elsőfokú eljárás során az I.r. alperes következetesen állította, hogy az 507.000.- Ft-ból az ingóságok vásárlására költött 240.000.- Ft pénzüsszeget leszámítva a fennmaradó 267.000.- Ft-ot 1986. évben az ingatlan felújítására

fordította. E vonatkozásban a megyei bíróság az I.r. alperes által felajánlott tanúbizonyítást lefolytatta, de a kihallgatott tanúk vallomása alapján nem találta az alperes ezen előadását bizonyítottnak.

Az ítéltábla nem osztotta a megyei bíróság ezzel kapcsolatos jogi álláspontját. Az elsőfokú eljárásban tanúként meghallgatott **tanú 3** - aki az I.r. alperes testvére - úgy nyilatkozott, hogy ő a kártérítésből 550.000.- Ft-ot kapott, amelyen lakást vettek neki a szülei, ezen kívül bútorra, berendezésre még olyan 70-80.000.- Ft-ot. Az ő tudomása és emlékezete szerint ugyanezt a nagyságrendet kapta az I.r. alperes, ő pénzben kapta meg az összeget (18. sz. jegyzőkönyv 2. oldal utolsó előtti bekezdés).

Kérdésre előadta, hogy „még folyt az építkezés, és abból a pénzből lett befejezve, erre emlékszem, de pontosan nem tudok erről konkrétumokat” (18. jegyzőkönyv 3. oldal 4. bekezdés).

Az I.r. alperes öröksége vonatkozásában a tanú úgy nyilatkozott, hogy tudomása szerint a színezés és a gázbevezetés ebből történt (18. jegyzőkönyv, 3. oldal utolsó előtti bekezdés).

tanú 4 - aki szintén az I.r. alperes testvére - tanúvallomása szerint a bátyja is kapott 500.000.- Ft-ot (18. jegyzőkönyv 6. oldal 3. bekezdés). Tudomása szerint a felek már a házban laktak, amikor mindez történt, és úgy tudja, hogy a bátyja a reá jutó pénzből a csatornázást és a gázt csináltatta meg (18. jegyzőkönyv 6. oldal).

Kérdésre előadta, neki az édesanyja mondta, hogy a kapott kártérítést arányosan osztották el a testvérek között (18. jegyzőkönyv 8. oldal 5. bekezdés).

tanú 1 a 34. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal 1. bekezdésében pedig előadta, hogy „tudomása szerint az I.r. alperes több részletben, de összesen 520.000.- Ft-ot kapott.” Később, amikor már a szülői házat adták el, az alperes megint kapott 1.800.000.- Ft összeget. Abból csak a házra fordítottak, így gázbekötésre, gázkazánra, házszínezésre. Elmondta, a pénzátadás úgy történt, hogy a húga kivett bizonyos összeget az OTP-től, amit az alperes átvett és azokon vásárolt anyagokat, illetve azokból a pénzösszegekből történt a házbepucolás, a kerítés, a melléképületek kialakítása, vízbekötés, villany-hozzájárulás. Tudomása szerint ingóságokat is vásárolt az I.r. alperes.

tanú 2 tanú a 34. sorszámú jegyzőkönyv 9. oldal utolsó bekezdésében és 10. oldal 1. bekezdésében úgy nyilatkozott, hogy a biztosítási összeg vonatkozásában olyan megállapodás született, miszerint a szülői házat építik át a szülők, illetve a gyerekeket indítják el. Akkor dőlt el, hogy B otthon marad, a másik két gyermeknek pedig egyéb módon segítenek, egyéb módon támogatják. I.rendű alperes nevére pénzéből, illetve takarékbetétjéből került

sor a szülői ház átépítésére, ez volt az a betétkönyv, amikor ő átadta 1987. januárjában 100.000.- Ft maradt, illetve egy borítékban volt még 5.000.- Ft. A másik I.rendű alperes neve féle takarékbetétkönyvből került megvásárlásra A lakása, illetve abból kerültek átadásra az alperes részére a pénzösszegek.

Ugyanakkor a felperes a 8. sorszámú jegyzőkönyv 5. oldal utolsó bekezdésében elismerte, „voltak ilyen munkák a házon, de nem tudom, hogy valamennyi pont 1986. évben volt-e.”

Az ítéltábla álláspontja szerint ezen tanúvallomások és a felperes fentebb idézett nyilatkozata hitelt érdemlően alátámasztja azt az I.r. alperesi előadást, hogy ő a szüleitől a testvére után járó biztosítási összegből 500.000.- Ft különvagyoni pénzt kapott, amelyekből ingók vásárlására 240.000.- Ft-ot költött. Így a fennmaradó 260.000.- Ft vonatkozásában az ítéltábla álláspontja szerint az I.r. alperes hitelt érdemlően igazolta a különvagyona meglétét és azt, hogy ezen összeget az ingatlan felújítási munkálataira fordították, figyelemmel arra, hogy az építkezés tényét lényegében a felperes nem vitatta.

A 2000. évben történt beruházás elszámolása vonatkozásában sem osztotta az ítéltábla a megyei bíróság jogi álláspontját.

A peres felek között az nem volt vitás, hogy az I.r. alperes 2000. januárjában 1.700.000.- Ft különvagyoni pénzt kapott a szüleitől örökölt ingatlan eladási árából. Ezen összeg vonatkozásában a megyei bíróság úgy foglalt állást, hogy ezt a pénzt az I.r. alperes teljes egészében ingóságok vásárlására fordította. Ugyanakkor a felperes a fellebbezéséhez (55/A/1.) becsatolta az O személygépkocsi vételárára vonatkozó számlát. Ezen számlából megállapítható, hogy a gépjármű vételára 1.200.000.- Ft volt, és készpénzben 900.000.- Ft került kifizetésre, a fennmaradó 300.000.- Ft vonatkozásában pedig az I.r. alperes kölcsönt vett fel. Így a különvagyoni pénzéből a gépjármű vásárlására nem 1.050.000.- Ft-ot, hanem 900.000.- Ft-ot költött. Nem vitásan az A gépjármű megvásárlása 300.000.- Ft-ba, az ülőgarnitúra 210.000.- Ft-ba, míg a gáztűzhely 63.000.- Ft-ba került. Így a felperes a különvagyonából ingóságok vásárlására 1.473.000.- Ft-ot költött el, míg 227.000.- Ft fennmaradt.

Mindezen eljárási adatok alapján az ítéltábla álláspontja szerint az I.r. alperes a Pp.164.§. /1/ bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségének a különvagyona körében eleget tett, és igazolta azt, hogy 1986. évben az ingatlan átalakítására 260.000.- Ft, míg 2000. évben a gáz bevezetésére 227.000.- Ft különvagyonot ruházott be. Ezen különvagyoni összegeket az 1986. évi 859.391.- Ft, illetve a 2000. évi 12.254.536.- Ft-os bekerülési értékhez viszonyítva az I.r. alperes különvagyonának összege

32/100. Így a közös vagyon mértéke 68/100. Ezen közös vagyon fele része illeti meg a felperest, ami 34/100 tulajdoni hányadnak felel meg, míg az I.r. alperes tulajdoni hányada közös és különvagyon jogcímén ($34/100 + 32/100$) 66/100.

Ugyanakkor az I.r. alperes módosított fellebbezésében (15. sorszámú jegyzőkönyv) a felperes tulajdoni hányadát 36/100-ban ismerte el, így ezen elismerésre tekintettel az ítélet tábla a felperes tulajdoni hányadát a **helység 1** ... hrsz. alatt nyilvántartott ingatlan vonatkozásában 36/100, míg az I.r. alperes tulajdoni hányadát 64/100 tulajdoni hányadban állapította meg.

Az ingatlan forgalmi értékét az ítélet tábla a megyei bírósággal egyezően 19.500.000.- Ft-ban fogadta el, így a Ptk.148.§. /2/ bekezdése alapján a felperest a 36/100 tulajdoni hányada alapján 7.020.000.- Ft ellenérték illeti meg. Ezért az ítélet tábla ezen összegre az I.r. alperes által fizetendő ellenértéket leszállította.

A **helység 1**-i Körzeti Földhivatal megkeresését pedig akként módosította, hogy a felperes tulajdoni hányadát 36/100-ra csökkentse, míg az alperes tulajdoni hányadát 64/100 tulajdoni hányadra növelje, és a felperes 36/100 tulajdoni hányadát akkor törölje és jegyezze át házastársi közös vagyon megosztása jogcímén az I.r. alperes javára, ha az I.r. alperes a fenti összegű megváltási ár megfizetését hitelt érdemlően igazolja.

Az árverési értékesítés elrendelése esetére az árverés során befolyt vételár felosztását 36-64 %-os arányban állapította meg a fenti indokok alapján.

Az ítélet tábla álláspontja szerint a megyei bíróság az I.r. alperes által előterjesztett különvagyoni igényének az elszámolását tévesen beszámítási kifogásként bírálta el. A megyei bíróság ezen álláspontja jogilag nem megalapozott, mivel a Csjt.31.§. /2/ bekezdése értelmében a házassági életközösség megszűnésekor a vagyonközösség véget ér, és bármelyik házastárs követelheti a közös vagyon megosztását. Ennek során igényelni lehet a közös vagyonból a különvagyonba, illetőleg a különvagyonból a közös vagyonba történt beruházások, továbbá a kezelési és a fenntartási költségek megtérítését is. Így a különvagyon elszámolására a felhívott jogszabályi rendelkezés alapján az I.r. alperes igényt tarthat, és ez nem minősül beszámítási kifogásnak. Ezért az ítélet tábla az ítélet rendelkező részéből az erre vonatkozó elutasító rendelkezést mellőzte.

Mindezen indokok alapján az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Pp.253.§. /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az ítéletábra álláspontja szerint a pernyertesség, illetve pervesztesség aránya között számottevő különbség nincs, ezért a Pp.81.§. /1/ bekezdése értelmében mindegyik peres fél viseli a saját felmerült másodfokú perköltségét.

A másodfokú eljárásban l.r. alperes személyes költségmentességben részesült, így az ő vonatkozásában felmerült fellebbezési eljárási illetéket és felmerült szakértői díjat a Pp.81.§. /1/ bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM sz. rendelet 13.§. /1/ bekezdése és 14.§-a szerint az állam viseli, míg a fennmaradó fellebbezési illetéket és költséget a már felhívott Pp.81.§. /1/ bekezdése és a meghivatkozott IM sz. 13.§. /2/ bekezdése alapján a felperes köteles megfizetni.

Győr, 2008. évi április hó 30. napján

Dr. Ábrahám Éva sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Lezsák József sk.
bíró